

KRYTERIA OCENIANIA
z katechezy w zakresie klasy III szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-13-01/18-RA-4/22
„Jezus przychodzi do nas”
 pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA	OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
I. Jezus chce ze mną rozmawiać				
Uczeń: – wymienia przykłady spotkań z Chrystusem, – wymienia przykłady troski rodziców o religijne wychowanie dziecka, – podaje, na czym polegało życie pierwszych chrześcijan we wspólnocie, – podaje, jak dawniej ludzie wyrażali swoją miłość i wdzięczność Bogu, – podaje, czym jest modlitwa przeproszenia, – redaguje modlitwę przeproszenia, – wymienia sposoby modlenia się, – podaje, że Pan Bóg wysłuchuje naszych prośb, – definiuje, czym jest modlitwa prośby, – redaguje modlitwę prośby, – definiuje, co to jest modlitwa uwielbienia, – redaguje modlitwę uwielbienia, – podaje, w jakim miesiącu w sposób szczególny modlimy się na różańcu, – podaje, że noszenie medalika jest znakiem naszej wiary, – podaje, że Jezus Chrystus zaprasza wszystkich na Eucharystię, – podaje, że Pan Jezus jest obecny w czasie Mszy Świętej,	Uczeń: – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce się z nami spotkać, – wyjaśnia, kto tworzy wspólnotę parafialną, – objaśnia, że w rozmowie z Bogiem najważniejsza jest postawa wewnętrzna, – wnioskuję o wartości i potrzebie przepraszania Boga za zło, – wskazuje na potrzebę modlitwy prośby, – określa przykłady modlitwy prośby w Biblii, – wyjaśnia, jak można okazać uwielbienie Bogu, – rozróżnia części i tajemnice różańca, – wyjaśnia, jak modlimy się na różańcu, – charakteryzuje Cudowny Medalik, – rozróżnia części Mszy Świętej, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu, – podaje, że Abraham jest przykładem modlitwy (D.2.1), – podaje nazwę nabożeństwa, w czasie którego spotykamy się z Jezusem niosącym krzyż, – nazywa Maryję Pośredniczką, – wskazuje związek nabożeństwa majowego ze czcią oddawaną Maryi (B.7.2),	Uczeń: – wskazuje na udział rodziców w przygotowaniu do Pierwszej Komunii Świętej, – określa wydarzenia przygotowujące do pełnego udziału w Eucharystii, – wskazuje na Melchizedeka jako przykład modlitwy dziękczynnej, – redaguje modlitwę dziękczynną Bogu za otrzymane dary, – proponuje sposoby uwielbienia Boga, – opowiada historię objawień Maryi w Fatimie, – uzasadnia konieczność noszenia Cudownego Medalika i modlitwy do Matki Bożej, – wyjaśnia, że Pan Jezus jest obecny w Eucharystii w swoim słowie oraz pod postaciami chleba i wina, – uzasadnia potrzebę skupienia i modlitwy podczas Mszy Świętej, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – podaje, na czym polegała ofiara Abrahama, – wymienia stacje Drogi Krzyżowej, – określa kolejność stacji Drogi Krzyżowej, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3),	Uczeń: – proponuje przykłady, które są wyrazem dziękczynienia Bogu, – streszcza historię Cudownego Medalika, – wskazuje na potrzebę modlitwy na różańcu, – uzasadnia potrzebę przygotowania do Mszy Świętej, – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach czerwcowych (B.7.1), – wyjaśnia, dlaczego ważna w życiu człowieka jest modlitwa i postawa posłuszeństwa Bogu, – wyjaśnia rolę modlitwy w trudnych momentach życia (D.2.3), – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach Drogi Krzyżowej (B.7.1), – charakteryzuje pośrednictwo Maryi, – uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach majowych (B.7.1), – uzasadnia potrzebę modlitwy w życiu chrześcijanina, – charakteryzuje postawę Abrahama, – wskazuje, w czym może naśladować Świętą Katarzynę (C.6.1), – nazywa Maryję Nauczycielką modlitwy (Łk 1,46-55 – <i>Magnificat</i>),	Uczeń: – objaśnia związek ofiary Melchizedeka z ofiarą Mszy Świętej, – ukazuje związek nabożeństw ze czcią do Najświętszego Serca Pana Jezusa (B.7.2), – ukazuje związek nabożeństw Drogi Krzyżowej ze czcią do Jezusa ukrzyżowanego (B.7.2), – wymienia świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7.1), – omawia modlitwę <i>Magnificat</i> (D.5.2), – wskazuje teksty wybranych modlitw świętych (D.7.2), – podaje przykłady najważniejszych modlitw zawartych w Starym Testamencie („Mów, bo sługa Twój słucha” – Samuela) (D.2.1), – identyfikuje autorów poznanych modlitw starotestamentalnych (D.2.2), – przytacza słowa modlitwy Abrahama: „Oto jestem” (D.2.1).

– wymienia części liturgii Mszy Świętej, – przytacza <i>Modlitwę Pańską</i>, – podaje, że należy dziękować Panu Jezusowi za Jego miłość do nas: nabożeństwo czerwcowe, – wymienia sytuacje, w których towarzyszy człowiekowi krzyż, identyfikuje znak krzyża ze śmiercią Pana Jezusa, – identyfikuje maj z miesiącem poświęconym Maryi, – podaje, że Maryja uwielbiła Boga, – podaje, że w czasie Mszy Świętej wyznajemy naszą wiarę, – wskazuje, że uczestnicząc we Mszy Świętej, spotykamy się z Panem Jezusem.	– wymienia, w jakich momentach modlił się Pan Jezus, – wyjaśnia, czym są akty strzeliste, – podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy (<i>Pozdrowienie Anielskie, Anioł Pański</i>) (D.5.3), – podaje, że Święta Katarzyna uczy nas modlitwy, – wymienia Świętą Katarzynę, która stała się wzorem modlitwy (D.7.1), – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę. – wylicza części stałe Mszy Świętej (D.6.2), – podaje okoliczności powołania Samuela.	– wskazuje przykładowe sytuacje, w których warto modlić się za wstawieniem Maryi, – podaje z pamięci tekst modlitwy: <i>Pod Twoją obronę</i> (D.4.1), – podaje, jak modlił się św. Jan Paweł II, – wskazuje na św. Jana Pawła II, który stał się wzorem modlitwy (D.7.1), – przytacza treść <i>Wyznania wiary</i>, – wskazuje, że Msza Święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), – określa, jakie powinno być uczestnictwo we Mszy Świętej, – wskazuje, w czym może naśladować Samuela (C.6.1), – streszcza biblijny opis powołania Samuela, – określa, w jaki sposób Bóg dziś przemawia do człowieka.	– charakteryzuje modlitwę Zdrowaś Maryjo (D.5.1), – podaje z pamięci treść <i>Wyznania wiary</i> (A.6.4), – wymienia postawy, jakie przyjmuje się podczas Mszy Świętej (D.6.3), – podaje, że Msza Święta to modlitwa liturgiczna Kościoła, – podaje, czym jest Msza Święta, – wyjaśnia, na czym polega świadome, pełne, czynne i owocne uczestnictwo we Mszy Świętej (D.6.3), – identyfikuje Samuela z człowiekiem słuchającym Boga, – wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych (C.6.1).
--	---	---	---

II. Jezus mnie uzdrawia

Uczeń: – podaje, co to są sakramenty święte, – wymienia sakramenty święte, – wymienia grzech jako największe nieszczęście człowieka, – definiuje pojęcie: „grzech”, – podaje treść przypowieści o synu marnotrawnym, – podaje, na czym polega rachunek sumienia, – podaje, na czym polega żal za grzechy, – podaje, że Pan Jezus wzywa nas do poprawy życia, – podaje sposób przystępowania do spowiedzi, – określa, z kim spotykamy się w sakramencie pokuty, – wylicza warunki sakramentu pokuty,	Uczeń: – określa, kto ustanowił sakramenty święte, – wymienia inne nazwy sakramentu pokuty, – rozróżnia warunki sakramentu pokuty, – identyfikuje syna marnotrawnego z człowiekiem grzeszącym, – wyjaśnia, że Bóg jest przebaczącym Ojcem, – stwierdza, że Bóg kocha grzesznika, – wyjaśnia, dlaczego należy robić rachunek sumienia, – wyjaśnia znaczenie żalu, – wyjaśnia, co zrobić, aby postanowienie poprawy było mocne, – wymienia warunki sakramentu pokuty,	Uczeń: – wskazuje na wiarę jako podstawę odpuszczenia grzechów, – przytacza treść <i>Spowiedzi powszechnej</i>, – streszcza fragment Ewangelii o uzdrowieniu paralityka, – proponuje pytania do rachunku sumienia, – uzasadnia konieczność wzbudzania żalu za grzechy, – stwierdza, że należy walczyć z pokusami i pracować nad sobą, – wskazuje na potrzebę szczerej spowiedzi, – proponuje sposoby realizacji zadośćuczynienia względem Boga i bliźniego, – stwierdza, że praktykując pierwsze piątki miesiąca, umacniamy więź z Panem	Uczeń: – podaje okoliczności przekazania władzy odpuszczania grzechów Apostołom, – opowiada tekst Ewangelii o udzieleniu Apostołom władzy odpuszczania grzechów, – proponuje konkretne przykłady dotyczące przygotowania do dobrego przeżycia spowiedzi świętej, – podaje, kto przyczynił się do rozpowszechnienia nabożeństwa do Najświętszego Serca Pana Jezusa, – wyjaśnia sens praktykowania pierwszych piątków miesiąca (B.15.2).	Uczeń: – objaśnia, w jaki sposób Pan Jezus działa w sakramentach świętych, – uzasadnia potrzebę systematycznego przystępowania do sakramentu pokuty i pojednania, i przyjmowania Komunii Świętej (B.15.1).
---	--	--	--	---

– podaje, że w sakramencie pokuty spotyka się z miłosiernym Jezusem, – stosuje formułę spowiedzi, – podaje, że w pierwsze piątki miesiąca oddajemy cześć Sercu Jezusa.	– wyjaśnia, czym jest spowiedź, – wyjaśnia, na czym polega zadośćuczynienie, – wyjaśnia, że człowiek potrzebuje nawrócenia i przebaczenia win, – wymienia cechy Serca Pana Jezusa.	Jezusem.		
III. Jezus mnie prowadzi				
Uczeń: – wymienia przykazania Boże, – podaje, że przez przykazania Bóg objawia swoją wolę, – przytacza treść I przykazania, – podaje treść II przykazania Bożego, – podaje treść III przykazania Bożego, – podaje treść IV przykazania Bożego, – podaje, że Bóg jest dawcą życia, – proponuje modlitwę dziękczynną za dar życia, – podaje, że Pan Jezus uczy rodziny miłości, – podaje, że Jezus uczy szanować rzeczy, – podaje, że Jezus pragnie prawdy w naszym życiu, – podaje treść przykazania miłości, – podaje, kim jest chrześcijanin, – podaje miejsce narodzin Jezusa, – identyfikuje uroczystość Bożego Narodzenia z przyjściem Zbawiciela na ziemię, – podaje, że zmartwychwstanie Jezusa jest najważniejszą prawdą i podstawą naszej wiary, – podaje definicję: „roku liturgicznego”, – podaje prawdę, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Pana Jezusa (B.6.1), – wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2).	Uczeń: – wyjaśnia, w jakim celu Bóg daje nam przykazania, – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy życiowe, – objaśnia, co znaczy „bogów cudzych”, – wylicza rzeczy poświęcone Bogu, którym należy się cześć, – objaśnia, w jaki sposób należy czcić imię Boże, – wyjaśnia treść III przykazania, – rozróżnia, jakie czynności można wykonać w niedzielę, a jakich nie, – objaśnia, dlaczego niedziela jest dla chrześcijan najważniejszym dniem tygodnia, – uzasadnia, kiedy wypełniamy III przykazanie Boże, – wyjaśnia treść IV przykazania, – określa sposoby okazywania miłości rodzicom, – wyjaśnia treść V przykazania Bożego, – wyjaśnia znaczenie VI i IX przykazania, – rozróżnia rzeczy własne, cudze i wspólne, – wyjaśnia treść przykazań: „nie kradnij” i „nie pożądaj rzeczy bliźniego”, – nazywa Jezusa Prawdą, – wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, – wyjaśnia treść przykazań kościelnych,	Uczeń: – wskazuje sposoby oddawania czci Bogu, – stwierdza, że możemy się modlić zawsze i wszędzie, – określa, kiedy człowiek troszczy się o życie swoje i innych ludzi, – charakteryzuje Świętą Rodzinę, – wskazuje na konieczność szanowania rzeczy własnych, cudzych i wspólnych, – uzasadnia potrzebę mówienia prawdy, – wskazuje w kalendarzu liturgicznym okres Adwentu, uroczystość Bożego Narodzenia, – opowiada o narodzeniu Jezusa, – charakteryzuje postawę człowieka wierzącego w Jezusa Zmartwychwstałego, – charakteryzuje okresy roku liturgicznego (B.4.1), – definiuje, czym jest szabat i Dzień Pański, – identyfikuje III przykazanie Boże i I przykazanie kościelne z potrzebą świętowania i uczestnictwem we Mszy Świętej.	Uczeń: – wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości Bogu, bliźniemu i sobie, – dowodzi, dlaczego Boga należy kochać i czcić, – określa, o jakie wartości należy troszczyć się w rodzinie, – wskazuje na wspomnienie świętych i błogosławionych w cyklu roku liturgicznego, – wyjaśnia znaczenie symboliki kolorów poszczególnych okresów liturgicznych, – dowodzi konieczności udziału we Mszy Świętej, – wyjaśnia treść III przykazania Bożego i I przykazania kościelnego, – uzasadnia, dlaczego świętujemy niedzielę jako pierwszy dzień tygodnia.	Uczeń: – wyjaśnia, kiedy Bóg dał obietnicę, że my też zmartwychwstanimy, – wskazuje tajemnice z życia Pana Jezusa w ciągu roku liturgicznego, – wymienia wybrane święta maryjne w roku liturgicznym.

	– objaśnia cel przyjścia Jezusa na ziemię, – nazywa Wielkanoc najważniejszym świętem chrześcijan, – opowiada o wydarzeniu zmartwychwstania Jezusa, – stwierdza, że zmartwychwstanie Jezusa jest zapowiedzią naszego zmartwychwstania, – wymienia okresy roku liturgicznego (B.4.1), wskazuje na Eucharystię jako centrum niedzieli chrześcijanina.			
IV. Jezus zaprasza mnie na ucztę				
Uczeń: – podaje część Mszy Świętej, w której Pan Jezus rozmawia z nami, – nazywa część liturgii słowa, w której powierzamy Bogu siebie i innych, – nazywa Wielki Czwartek dniem ustanowienia Eucharystii, – podaje, że chleb i wino stają się Ciałem i Krwią Pana Jezusa, – podaje, że Wielki Piątek jest dniem śmierci Jezusa na krzyżu i dowodem największej miłości Boga do człowieka, – nazywa Mszę Świętą spotkaniem z Panem Jezusem, – podaje, że Chrystus jest dawcą jedności i pokoju, – podaje, że w Komunii Świętej spotyka się z Panem Jezusem, – identyfikuje niedzielę z obowiązkiem uczestniczenia w Ofierze Eucharystycznej, – podaje, że każdy chrześcijanin powinien świadczyć o Chrystusie, – podaje, że Chrystus ustanowił sakrament Eucharystii.	Uczeń: – wymienia elementy liturgii słowa, – wyjaśnia, dlaczego Ewangelia jest najważniejszym tekstem liturgii słowa, – przytacza treść wyznania wiary, – wyjaśnia, w jaki sposób uczeń Jezusa może wyznawać wiarę, – wyjaśnia, co obiecuje Jezus tym, którzy słuchają Jego słów, – identyfikuje chleb i wino z Ciałem i Krwią Chrystusa, – wyjaśnia, dlaczego należy jednać się z bliźnimi, – proponuje sposób podziękowania Chrystusowi za Jego obecność w Komunii Świętej, – określa, pod jakimi postaciami Pan Jezus jest obecny we Mszy Świętej, – określa, jak możemy zwracać się do Boga, – wyjaśnia znaczenie pokoju, – wyjaśnia znaczenie słowa: „godny”, – wyjaśnia pojęcie: „żywy chleb”, – określa, za co należy dziękować Bogu,	Uczeń: – proponuje sposoby czynnego i świadomego włączenia się w liturgię słowa, – proponuje sposoby wzmacniania wiary, – identyfikuje procesję z darami z liturgią Eucharystii, – proponuje, jaki dar może złożyć Bogu podczas Mszy Świętej, – wskazuje sposoby dążenia do jedności w rodzinie, klasie, – wskazuje, że udział w Eucharystii jest okazaniem Panu Jezusowi miłości, – wskazuje na właściwe postawy i zachowanie podczas Mszy Świętej. – przytacza sytuacje, kiedy otrzymuje błogosławieństwo, – określa, jak należy postępować, aby zasłużyć na łaskę Bożą, – określa, co nam pomaga w walce z grzechem, – wskazuje sposoby dawania świadectwa wiary, – proponuje sposoby okazywania wdzięczności Bogu za dar błogosławieństwa, – wskazuje, co Jezus obiecuje tym,	Uczeń: – proponuje wezwanie modlitwy wiernych, – opowiada o liturgii Wielkiego Czwartku, – wyjaśnia, co oznaczają słowa Jezusa wypowiedziane nad Chlebem i winem, – identyfikuje Eucharystię z dziękczynieniem, – określa postawy i zachowania podczas przyjmowania Komunii Świętej, – określa owoce Komunii Świętej, – wyjaśnia związek między czystością serca a szczęściem człowieka, – wyjaśnia znaczenie błogosławieństwa z obrzędach zakończenia, – charakteryzuje obrzędy zakończenia, – proponuje sposoby realizacji błogosławieństwa w swoim życiu, – wyjaśnia, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła (B.11.2).	Uczeń: – wyjaśnia znaczenie gestów, postaw, wezwań występujących w liturgii słowa, – podaje, że Eucharystia jest sakramentem obecności Chrystusa.

	– wyjaśnia, czym jest błogosławieństwo, – podaje, z jakich części składają się obrzędy zakończenia Mszy Świętej, – wyjaśnia, co to znaczy być miłosiernym, – podaje treść błogosławieństwa, – przytacza słowa, którymi Chrystus ustanowił Eucharystię, – rozróżnia postacie, pod którymi Chrystus jest obecny w Eucharystii, – wyjaśnia, dlaczego i za kogo Pan Jezus oddał życie na krzyżu (B.12.2), – określa Eucharystię jako ofiarę Chrystusa i Kościoła.	którzy przyjmują Jego Ciało, – określa, w jaki sposób człowiek może okazywać miłość Jezusowi obecnemu w Najświętszym Sakramencie, – wyjaśnia, że Eucharystia jednoczy człowieka z Bogiem i bliźnimi [B.12.1).		
V. Katechezy liturgiczne				
Uczeń: – podaje, że człowiek miłosierny czyni bezinteresownie dobro, – nazywa człowieka błogosławionego szczęśliwym, – podaje, że Bóg pragnie świętości wszystkich ludzi, – podaje, kto jest wzorem oczekiwania na Zbawiciela, – przytacza wydarzenie biblijne pokłonu Trzech Mędrców, – podaje dzień rozpoczęcia Wielkiego Postu, – podaje, że wakacje to czas odpoczynku i czas dawania świadectwa swojej przyjaźni z Panem Jezusem.	Uczeń: – definiuje pojęcie świętości, – wymienia znanych z imienia świętych, – wskazuje na miłość jako zasadę chrześcijańskiego życia, – wymienia symbole adwentowe, – wyjaśnia znaczenie słowa: „Adwent”, – określa, jak dobrze przeżyć czas Adwentu, – wylicza dary złożone przez Mędrców, – wymienia nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – rozróżnia kolor szat liturgicznych używanych w okresie Wielkiego Postu, – objaśnia, w jaki sposób podczas wakacji okazujemy przyjaźń z Panem Jezusem.	Uczeń: – wyjaśnia, po czym można poznać uczniów Chrystusa, – proponuje, co może zrobić, aby realizować posłanie Jezusa, – określa, jakie dary może ofiarować Jezusowi, – wskazuje na postawę właściwego przeżywania Wielkiego Postu, – przytacza słowa kapłana wypowiedziane w chwili posypania głowy popiołem, – wskazuje na wakacje jako Boży dar wolnego czasu i wypoczynku.	Uczeń: – dowodzi o potrzebie troski o świętość życia, – proponuje sposoby pogłębiania przyjaźni z Jezusem, szczególnie podczas wakacji.	Uczeń: – wskazuje Boga jako wzór świętości, – wyjaśnia symbolikę darów złożonych przez Mędrców.